

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.163 van 27 oktober 1997
in de zaak A. 43.776/IX-25.**

In zake : de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Pensioenen

tegen :

Joannes SWERTS (overleden),
die gehuisvest was te TIENEN,
Violetstraat 27.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat door Advocaat
L. VAN HELSHOECHT, namens de Belgische Staat, vertegen-
woordigd door de Minister van Pensioenen, werd ingediend
om de vernietiging te vorderen van de beslissing van
17 september 1990 van de commissie van beroep voor
vergoedingspensioenen voor politieke gevangenen waarbij
in herziening aan Joannes SWERTS met ingang van
1 augustus 1988 een definitief pensioen berekend op
165 procent invaliditeit wordt toegekend; dat de post-
stempel onleesbaar is en het verzoekschrift binnenge-
komen is op de griffie van de Raad van State op
4 februari 1991;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 27 januari 1993
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gezien het uittreksel uit de registers van de burgerlijke stand van de stad Nieuwpoort waaruit blijkt dat Joannes SWERTS is overleden op 9 november 1992;

Gezien het op 8 september 1993 aan de Raad van State gerichte verzoekschrift waarbij Advocaat L. VAN HELSHOECHT verklaart het geding te hervatten tegen de rechthebbenden van de overledene;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 oktober 1997;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. JOYE die, loco Advocaat L. VAN HELSHOECHT verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Joannes SWERTS, politieke gevangene van de oorlog 1940-1945, heeft sedert 1 juli 1980 een invaliditeitspensioen van 100 pct. voor : sekwellen van hartinfarct en endarteritis der onderste ledematen ten gevolge van atheromatosis (40 pct.), depressieve toe-

stand (10 pct.), cerebrale vaatstoornissen en epilepsie (artikel 562b) (10 pct.), forfaitaire asthenie der politieke gevangenen (20 pct.) en arthroseverschijnselen van de wervelkolom met functionele weerslag ter hoogte van de bovenste en onderste ledematen (30 pct.).

1.2. Op 30 augustus 1988 dient hij een aanvraag wegens verergering in, gestaafd door een attest van Dr. J. JANSEN uit Tienen, waarin gewezen wordt op de verslechterde toestand "vooral in verband met cardiale functies en de endarteritis obliterans in beide benen".

1.3. De Gerechtelijk Geneeskundige Dienst raamt de invaliditeit voor de eerste kwaal op 50 pct. in plaats van 40 pct. voorheen.

1.4. Bij ministeriële beslissing van 27 april 1989 wordt dienvolgens met ingang van 1 augustus 1988 een pensioen van 105 pct. toegekend.

1.5. Betrokkene komt van deze beslissing in beroep op 6 juni 1989.

1.6. Het medisch beroepscollege van de Gerechtelijk Geneeskundige Dienst bepaalt in zijn protocol van 15 januari 1990 de invaliditeit op 100 pct. (artikelen 353b, 356bis b, 365, 900b, 558, 648a) wegens cardiovasculair lijden met claudicatio beide O.L., infarctsekwellen en persisterende angor en CVA-sekwellen, grand-mal E, depressie.

De rationele raming steunt op volgende gerechtelijk-geneeskundige bespreking :

"De Heer SWERTS Joannes vertoont een zeer ernstig cardiovasculair lijden.

- De vaatproblemen ter hoogte van de O.L. uiten zich als ernstige claudicatio (ondanks vaatgreffen beiderzijds).
- Deze thv. de hartspier geven een persisterende angor pectoris bij inspanning, waren reeds verant-

woordelijk voor een uitgebreid infarct met slechte hartfunctie en secundaire mitralisinsufficiëntie.
- De cerebrale vaatstoornissen gaven reeds een CVA, zijn verantwoordelijk voor epilepsie-crisis van het grand-mal type, en zijn mede-oorzaak van het psycho-organisch lijden met depressieve kenmerken. Het is logisch al deze uitingen van cardio-vasculair lijden te globaliseren, (...)"

1.8. De commissie van beroep voor vergoedingspensioenen voor politieke gevangenen verleent op 17 september 1990 een pensioen berekend op een invaliditeit van 165 pct.

Deze beslissing wordt in het bijzonder verslag als volgt gemotiveerd :

"Aangezien de Commissie zich aansluit bij de conclusies van de medische beroepskamer die bij rationele raming een invaliditeit van 100 % vaststelt voor het cardiovasculair lijden wat betreft claudicatio beide O.L., infarct-sekwellen en persisterende angor, CVA-SEKWELLEN, grand-mal E, depressie;

Aangezien de Commissie oordeelt dat in deze rationele raming niet zijn opgenomen de invaliditeiten van de forfaitaire asthenie der P.G. (20 %), arthrose (30 %) en de kwaal Petit Mal (art. 562b) (10 %);

Aangezien de globale invaliditeitsgraad (100, 30, 10 en 20% forfaitair) overeenkomstig artikel 9, § 3 van de S.W.V.P. 165 % bedraagt".

1.9. Van deze beslissing wordt de vernietiging gevorderd;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat het beroep dat de datumstempel van 4 februari 1991 van de griffie draagt te laat werd ingediend daar de bestreden beslissing aan de administratie der pensioenen is betekend op 3 december 1990;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij antwoordt dat het verzoekschrift op 31 januari 1991 ter post aangetekend werd afgegeven;

2.3. Overwegende dat de datum van het postmerk op de omslag van het verzoekschrift weliswaar onleesbaar is, doch dat ingevolge navraag van het bevoegde lid van het auditoraat de verzoekende partij het afgiftebewijs van de post gedateerd van 31 januari 1991 overgelegd heeft; dat het beroep dan ook tijdig werd ingesteld;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij onder meer aanvoert dat de bestreden beslissing genomen is met schending van artikel 37, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen, doordat de cerebrale vaatstoornissen en de depressieve toestand in de rationele raming werden opgenomen, terwijl de verergering slechts werd aangevraagd voor de sekwellen van hartinfarct en endarteritis der onderste ledematen, zodat de commissie van beroep zich ertoe had moeten beperken over deze kwaal uitspraak te doen zoals trouwens in de procedure van eerste aanleg gebeurde;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij van haar kant stelt dat zij enkel werd onderzocht met betrekking tot de kwalen waarvoor de herziening was aangevraagd, dat de Gerechtelijk Geneeskundige Dienst rekening moet houden met de volledige weerslag van een kwaal op de fysische integriteit van de invalide, en dat niet blijkt dat de kwaal "depressie" -artikel 648 a- in het kader van de rationele raming aan herziening werd onderworpen;

3.1.3. Overwegende dat artikel 37, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen gewijzigd door de wet van 30 juni 1983, luidt als volgt :

"De aanvrager wordt onderzocht met het oog op de verminkingen, impotenties of ziekten die hij in zijn herzieningsaanvraag doet gelden";

dat het de bedoeling was van de wetswijziging van 30 juni 1983 de herziening wegens verergering te beperken tot de aandoeningen die in de herzieningsaanvraag waren vermeld (zie memorie van toelichting bij het ontwerp dat de wet van 30 juni 1983 is geworden (Gedr. St. Sen., 1982-83, nr. 506-1, p. 9); dat derhalve uit voornoemd artikel 37, § 2, eerste lid, volgt dat de commissie van beroep de verergering van een kwaal enkel mag aannemen als de aanvraag om herziening op die kwaal betrekking heeft;

3.1.4. Overwegende dat de verwerende partij op 30 augustus 1988 de herziening vroeg "wegens verergering van de op het bijgevoegd geneeskundig getuigschrift gemelde kwalen"; dat het bijgevoegd getuigschrift van 30 augustus 1988 van Dr. J. JANSEN uit Tienen luidt als volgt :

"De huidige ziekte-toestand van de heer SWERTS Jan verslechterde progressief vooral in verband met cardiale functies en de endarteritis obliterans in beide benen.

Wat de cardiale toestand betreft, is er een uitgesproken vermindering van de linker ventrikel-functie.

De art. obstructieverschijnselen in beide benen breiden zich uit";

dat in het bij de herzieningsvraag gevoegd medisch attest enkel melding werd gemaakt van een verergering van kwaal 1, -sekwellen van hartinfarct en endarteritis der onderste ledematen-;

3.1.5. Overwegende dat de verwerende partij derhalve enkel kon worden onderzocht voor de verergering van de "sekwellen van hartinfarct en endarteritis der onderste ledematen" en de herzieningsprocedure tot de verergering van deze kwaal was beperkt;

3.1.6. Overwegende dat de commissie van beroep zich aansluit bij de conclusies van de medische beroepskamer; dat uit deze conclusies blijkt dat ook de verergering van de cerebrale vaatstoornissen en van de depressieve toestand door het beroepscollege van de Gerechtelijk Geneeskundige Dienst in aanmerking werden genomen, hoewel voor deze kwalen geen verergering was aangevraagd; dat de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen voor politieke gevangenen aldus artikel 37, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen heeft geschonden en het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 17 september 1990 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen voor politieke gevangenen waarbij in herziening aan Joannes SWERTS met ingang van 1 augustus 1988 een definitief pensioen berekend op 165 procent invaliditeit wordt toegekend.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van bovenvermelde commissie van beroep voor vergoedingspensioenen voor politieke gevangenen worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde commissie van beroep voor vergoedingspensioenen voor politieke gevangenen.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig oktober 1900 zevenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.